

HET SMELLEKEN

John Weyers

Op donderdag 22 december om 9.30 uur werd ik door een collega aangeschoten, die mij vertelde dat er een roofvogel in het bedrijf rondvloog. In eerste instantie dacht ik dat het een grap was, maar hij zei dat meer mensen de vogel hadden gezien. Ik ging daarom op onderzoek uit in de hal van het levensmiddelenbedrijf waar ik werk. Ik ontdekte de vogel, maar kon hem niet goed determineren omdat in de hal een 12-tal stellingen staat met een tussenruimte van ± 4 meter, waardoor ik steeds maar een flits voorbij zag schieten. Ik ging daarom op een hooggelegen balustrade staan alwaar ik een goed uitzicht had over de gehele hal.

Weldra kon ik de roofvogel goed bekijken toen hij even op een balk ging zitten. Het was een vrij kleine roofvogel met smalle, puntige vleugels en een snelle vlucht, waardoor mijn eerste indruk bevestigd werd: het bleek een Smelleken te zijn.

Omdat er ook nog gewerkt moest worden heb ik er die dag geen aandacht meer aan besteed, maar ik nam de volgende dag voor alle zekerheid mijn kijker mee. In de werkpauzes ging ik rustig op een hoge plek in de stelling zitten en kon daardoor het Smelleken eens goed observeren. Een paar keer ging de vogel op slechts vier meter van mij zitten en ik kon daardoor vaststellen dat het een vrouwtje betrof vanwege de donkerbruine rug (een mannetje heeft een blauwachtige rug). Ook kon ik goed de zwarte eindband op de staart zien.

Deze dag vond ik ook enkele plukplaatsen van onze gast, die zich tegoed deed aan de vele mussen die in en uit kunnen vliegen door de openstaande deuren, waar goederen gelost worden. Ik vermoed dan ook dat dit Smelleken tijdens de jacht op een mus op deze manier in de hal gekomen is.

24 december zat zij er nog steeds. Dit was o.a. te merken aan de vele plukresten, die ik vond en ook aan de mussen die je niet meer hoorde tjilpen en nog maar zelden zag vliegen.

Na de twee kerstdagen waarin het bedrijf gesloten was, was ik verbaasd dat het Smelleken nog leefde omdat er in het magazijn geen

water is. Kennelijk haalde het Smelleken haar vocht uit de vele mussen waar ze werkelijk een ware slachting onder had aangericht.

Na een verblijf van vijf dagen was de vogel plotseling vertrokken en keerde de rust onder de mussen weer terug.